

visse Grænser bør paalægges i Lighed med, hvad der er anerkendt i engelsk og fransk Praksis. Hvorvidt en saadan Regel er paa-krævet, har der indenfor Kommissionen været forskellige Meninger om, og det kan ikke være afgørende imod den, at der ikke her i Landet vides at være forekommet Tilfælde, hvor Befordring vilkaarlig er blevet nægtet; saadant er forekommet andetsteds. Men afgørende for ikke at foreslaa nogen saadan Regel har det for Kommissionen været, at der i alt Fald ikke for den forelaa tilstrækkelige Oplysninger fra sagkyndige til Afgørelse af, hvorledes Grænserne for en Befordringspligt nærmere skulde drages.

Med Hensyn til Undladelse af behørig Bekendtgørelse om Indstilling af Befordringer eller om Fravigelse fra den offentliggjorte Befordringsplan følger det vistnok allerede af den almindelige Erstatningsregel, at Ansvar paadrages ved hensynsløs Adfærd i saa Henseende. Og det kunde formentlig i flere Retninger have sin Betænkelse i en Lov at udtale en saadan enkelt Anvendelse af denne almindelige Regel. Desuden vilde en Lovbestemmelse om Ansvar for Undladelse af behørig Bekendtgørelse let kunne gøres ret illusorisk, medmindre der blev fastsat visse Begrænsninger for Befordrerens Ret til at indstille Befordringen eller forandre Befordringsplanen, men Bestemmelser i denne Retning har Kommissionen lige saa lidt ment at være i Stand til at bringe i Forslag som Bestemmelser om Befordringspligt. Hele dette Emne maatte efter Kommissionens Opfattelse, forinden nogen Lovordning kan foretages, være undergivet en indgaaende Undersøgelse, som den ikke har anset for henhørende under de den stillede Opgaver.

2det Kapitel.

Om Fuldmagt.

Medens Udkastet til Lov om Kommission, Handelsagentur og Handelsrejsende i § 53 og følgende Paragrafer giver Regler om Hvervgiverens (Bemyndigerens) Forhold til den Tredjemand, med hvem Retshandel paa hans Vegne sluttet af den dertil bemyndigede, naar denne ved Indgaaelsen optræder i eget Navn som Kommissionær, har man i nærværende Lovudkastets 2det Kapitel givet Regler om, hvorvidt Retshandler, der foretages med Tredjemand af en Mellemmand, som optræder i Bemyndigerens Navn, d. v. s. som Fuldmægtig, ere bindende for Bemyndigeren (Fuldmagtsgiveren). Udkastets 2det Kapitel er saaledes bl. a. et Supplement til Bestemmelserne om Handelsagentur og Handelsrejsende i 3dje og 4de Kapitel i det ovennævnte Udkast til Lov om Kommission m. m., hvilke Kapitler i det væsentlige kun angaa det indbyrdes Forhold mellem Agenturgiveren (Handelshuset) og Agenten (den Handelsrejsende). Fuldmægtig i nærværende Udkastets Forstand er kun den Mellemmand, der optræder i Bemyndigerens (Fuldmagtsgiverens) Navn ved Foretagelsen af Retshandler for Bemyndigeren eller ved Retshandler, som foretages overfor denne.

Den, der vil have en Retshandel udført ved en Fuldmægtig, afgiver ordentligvis to Erklæringer med forskellig Adresse. Af disse Erklæringer er den ene rettet til Fuldmægtigen og indeholder en Bemyndigelse for denne til at handle for Afgiveren af Erklæringen; den anden er rettet til den eller dem, Fuldmægtigen skal indgaa Retshandel med, og indeholder et Tilsagn til vedkommende om, at Fuldmagtsgiveren vil være bunden ved de Retshandler, Fuldmægtigen i Henhold til Erklæringen foretager med den eller de paagældende. De omtalte Erklæringer ville ofte fremtræde som adskilte, saaledes f. Eks. i de i Udkastets § 11